

גליון 758
שנה ט"ז תשפ"ז

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

זהירותם של חז"ל

רבי חנניה היה מגדולי ישראל, וכדי לפרנס את משפחתו עסק במסחר בדבש שהיה מצרך שהופק בסביבות עירו ציפורי. חביות רבות הן של דבש דבורים והן של דבש תאנים מונחות היו במחסנו, ולשם היו מגיעים לקוחות לקנות סחורה. יום אחד הגיעו אל מחסן הדבש אנשים מעיר אחרת, ורצו לקנות דבש רב, מכר להם רבי חנניה את הכמות הגדולה שבקשו, וקיבל תמורתו סכום כסף נכבד, הקונים יצאו כשחביות הדבש על שכמיהם, העמיסו אותם על גמלים ופנו לשוב לעירם. כשמעמד רבי חנניה לנעול את המחסן ולשוב לבית המדרש, התברר לו כי במקום למכור לאנשים דבש דבורים, מכר להם בטעות דבש תאנים. מיהר לרחוב העיר, לחפש את הקונים ולומר להם כי טעה, אולם הללו יצאו כבר את העיר, ואיש לא ידע להיכן הלכו. צער רב מלא את לבו של רבי חנניה, על הנזק שנגר לקונים, ועל כך שאין ביכולתו לתקן את המעוות. חלף זמן, ואותם קונים שוב הודמנו לציפורי, הכירם רבי חנניה ורץ לקראתם כדי לתקן את טעותו, "רצוני להודיע לכם", אמר, "כי אותו דבש שמכרתי לכם בפעם הקודמת לא היה דבש דבורים, אלא דבש תאנים, מתוך טעות נתתי לכם ממנו, ועתה מוכן אני להחליפו". השיבו הקונים: "אין כל פסול בדבר, להיפך, הדבש ההוא היה טוב למלאכה שבה אנו עוסקים, ממנו חפצנו לקנות אז, וממנו חפצים אנו לקנות גם היום. לא היתה כל טעות". שמח רבי חנניה על שלא נכשל בהונאה אפילו בטעות, ולמרות זאת, נהג לפניו משורת הדין, ואת כל הכסף שקיבל בעבור הדבש נידב לבנין בית מדרש בעיר ציפורי.

פרשת השבוע

ויקרא ה' אלקים אל האדם ויאמר לו איכה (ג' – ט')

כאשר ישב בעל התניא זיע"א בבית הסוהר בפטרסבורג, בא אליו השר הממונה על בית הסוהר לחקור אותו, ראה השר את פני בעל התניא כשהוא שקוע בהרהוריו, הבין כי איש קדוש לפניו, השר היה פקח וידע גם קצת ללמוד, אמר לבעל התניא יאמר נא לי פירוש הפסוק ויקרא אלקים אל האדם ויאמר לו איכה, וכי לא ידע השי"ת איפה הוא? ענה לו בעל התניא: האם מאמין אתה שהתורה היא נצחית וקיימת בכל זמן, בכל דור ובכל אדם, אני מאמין בזה, השיב השר. אמר לו בעל התניא הק', בכל זמן קורא השי"ת לכל אדם ואומר לו, איכה איה אתה בעולם, כמה שנים עברו עליך, ומה עשית בהן, הרי אתה חי כבר כך וכך שנים ונקב בדיוק את גילו של השר, האם היטבת למישהו? השר נתפעל מאד מהפירוש, והמליץ אח"כ לפני הקיסר על האדמו"ר הזקן שהוא חכם גדול ואיש אלקים, ולפי דעתו רק עלילת שווא טפלו עליו.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ א' – א'
שאלו את הגאון הקדוש מוילנא זיע"א, אם יש רמז בתורה לפדיון הבן? חוץ מהמצוה המפורשת בתורה. וענה הגר"א: במילה "בראשית" הן ראשי תיבות בן ראשון אחר שלושים יום תפדה.

לפתח חטאת רובץ (ד' – ז')
מסופר על הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זיע"א, (יומא דהילולא ג' מרחשוון) שבהיותו ילד עשה איזה מעשה ילדות כמעשה הילדים. גער בו אביו הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זיע"א והוכיחו. אמר לו הילד, ומה אעשה? והרי יש לי יצר הרע העומד עלי להסיתני והוא פיתני. אמר לו אביו אדרבה, ממנו תראה ותקח מוסר, הוא היצר הרע נאמן בשליחותו לפתות את האדם, ועושה מלאכתו באמונה כאשר נצטווה. השיב הילד, אבל היצר הרע אין לו יצר הרע, להסיתו, ואילו לי יש יצר הרע.

זמני השבת

בראשית

זמני יציאת השבת
ירושלים: 6:50 ת"א 6:52 ר"ת: 7:26

זמני כניסת השבת
ירושלים 5:38 ת"א: 5:53

הודעו! אכן, השודר הכיר מיד את האיש שלפניו, היה זה משה יהודה, חברו מילדות. יחדיו ישבו שניהם על ספסל הלימודים ב"חדר". זיכרונות הילדות הציפו באחת את ראש השודדים והביאו תחושת נחם וגעגועים לנפשו. הוא פנה לחבריו השודדים ומבלי להסביר, בקש: "הבה נשחרר את בני הבית הזה ונמשיך בדרכנו". בעוד השודדים עסוקים בהתרת בני הבית מכבליהם, נכנס מנהיגם אל חדרו של האורח. "שלום עליכם. ר' משה יהודה", אמר לו, והודה. "מה שלומך? ספר נא לי מה עבר עליך בכל אותן שנים מאז נפגשנו לאחרונה?" ור' משה יהודה החסיד, אף כי הבין שסכנת המוות חלפה, וכי הודות לו עשה ה' נס לכל בני הבית, המשיך לרעוד מאימה, ובקושי רב הצליח למלמל כמה משפטים שתיארו את מאורעות חייו.

בסיימו, אמר ראש השודדים: "ועתה, אספר לך אני מה עבר עלי מאז נפרדנו ועד עצם היום הזה. הסכת ושמע, נשאתי לאשה בת מוכסן של אחד הכפרים והייתי סמוך אל שלחן חותני. חביב הייתי על בני משפחתי. הם היו מנהלים את עניני הפונדק ובית המזיגה, ואלו אני שקוע הייתי בתלמודי. "באחד הימים, עת ישבתי והתעמקתי בסוגיה קשה, נכנסה אשתי החדרה, בקשה סליחה על כי מפריעה היא לי בלימודי. ואמרה:

"בנימין, הן ידוע כי בעל כישרון גדול בתורת החשבון הנך. אך עד היום הזה לא השתמשת בכישרון כדי להשתכר אפילו פרוטה אחת. נכון, סמוכים אנו על שולחן אבי ומאומה אינו חסר לנו. אך מה טוב אלו היה לנו סכום כסף משלנו, הזדמנות להשתכר סכום בזה באה עכשיו, אם תטה אונך, תשמע קולות וכוח העולים מגרונות הגויים שבחדר המזיגה. הללו הרויחו איזוהו סכום בשותפות, ואין הם מצליחים לחלקו ביניהם כדבעי. צא נא אליהם, בנימין, וערוך להם את החשבון. הגויים הללו מתייחסים אליך בכבוד רב ובוטחים בישרך, ובוודאי לא יקפחוך וישלמו לך את שכר טרחתך".

"לתומי", המשיך בנימין השודר את סיפורו, "הלכתי אחר עצת אשתי. יצאתי וערכתי לאותם גויים את חשבון החלוקה. שבעי רצון שלמו הם לי את שכר טרחתי בעין יפה ועזבו את הבית. ואני, שבתי אל חדרי והמשכתי לשקד על תלמודי.

"חדשים יפים חלפו, ושוב בהיותי רכון על הגמרא הגיעו לאזני קולות המולה מחדר המזיגה. הבנתי כי עוד רגע קט תכנס אשתי ותציע לי לערוך את החשבון. יצאתי אפוא אל חדר המזיגה, ערכתי את חלוקת הכסף ושוב קבלתי שכר הגון תמורת זאת. אך הפעם נקפני מצפוני לאחר המעשה, שכן מתוך דברי הגויים הבנתי כי הרווח לא בא להם ביושר, וכפי הנראה אין הם אנשים הגונים וישרים. הבעתי פקפוקי באזני אשתי, אך היא בטלה את דברי במחי יד: 'וכי במה נוגע לך הענין? אם אמנם עשו הגויים עוול, יחול העוון על ראשם ולא על ראשנו'.

האם שמעת על הרבי הקדוש מרוז'ין? (ליומא דהילולא)

יהודי אחד מעירה קטנה הסמוכה לז'יטומיר שבאוקרינה נקשרה נפשו בנפש הרב הקדוש רבי ישראל מרוז'ין זיע"א, הוא נהג לבוא אצלו פעמים בשנה: בחג השבועות ובימי החנוכה. באחת השנים, בחנוכה, בעת שהיה בדרכו אל הרבי, נקלע האיש לסופת שלג עזה. העגלה בה נסע האיש לא יכלה להמשיך דרכה בשלג הטובעני, ועל כן החליט לסור לביתו של המוכסן היהודי שבכפר הקרוב, ולשהות שם עד שישתפר מזג האוויר. אל בית המוכסן הלך נהג החסיד לסור מדי פעם בהיותו בדרכו אל הרבי, וגם הפעם כמו כל פעם ישבו השנים ושוחחו על נפלאותיו של הצדיק מרוז'ין. כל בני משפחתו של המוכסן נאספו סביב המשוחחים, ובאזנים כרויות האזינו עד שעת ליל מאחרת לשיחה המלבבת.

באישון הליל, כשהכל נמו את שנתם, נשמעה פתאום דפיקה חזקה על הדלת, ובעקבותיו נשמעה זעקה: "פתחו!!" תחילה סבור היה המוכסן, כי אין זה אלא אחד מאיכרי הכפר, שהתאווה לפתע ללגום יין שרף ועל כן השיש עצמו כאילו אינו שומע את הדפיקות והצעקות. אך הנקישות לא פסקו. הן גברו והלכו. ועד מהרו הבינו בני הבית כי לא אדם אחד עומד בחוץ ונוקש: קול המון נשמע מעבר לכותלי הבית!

חרדים עד מוות קמו בני הבית ופנו לפתוח את הדלת. אך בטרם הגיעו נפרצה הדלת וקבוצת אנשים אלימים, מצוידים בכלי נשק, פרצה פנימה. לעיני בני הבית הנבעתים, פנו ישר הפורצים אל מקום חביות היין, ומבלי לבקש רשות מלאו קנקנים והערו אל קרבם מן המשקה החריף. בטרם הספיקו המוכסן ובני משפחתו להתעשת, שלפו האורחים הבלתי קרואים חבלים, כבלו את בני הבית והניחום על הרצפה, תוך אזהרה לבל ישמיעו אף הגה. אותו חסיד, אשר התאכסן בבית המוכסן, שמע מחדרו את הקולות והבין מה מתרחש בחוץ. 'רגעים מעטים בלבד נותרו לי לחיות', עברה מחשבה במוחו, 'הן עד מהרה ימצאוני המרצחים וירצחו אותי ואת בני הבית'. כשדמעות זולגות מעיניו קרא האיש "שמע ישראל" בכוונה עצומה. ואחר הוציא מאמתחתו את ספר "הזוהר". ובלחש החל לקרא בו מתוך התעמקות רבה. כה שקוע היה במאמרי הזוהר, עד כי שכח לחלוטין איזה מצב הוא שרוי, ואט אט הלך קול קריאתו וגבר...

ובחדר בו ישבו השודדים וסבאו את שאריות היי"ש נשמעה לפתע קול אדם קורא בהתלהבות רבה. "מיהו האיש הקורא כאן בבטחה שכזאת?" סערו השודדים. "מי מעז לעשות כך, בשעה שאנו נמצאים בבית!" בועם רב קם ראש השודדים ופנה אל החדר שממנו בקע הקול. "אני 'אגמר' את הענין" הבטיח לחבריו שהביטו אחריו. אך כאשר עבר השודר את מפתן החדר שבו שהה החסיד, והביט באיש בעל החזות המרשימה היושב וקורא,

משל ונמשל

אשר ברא אלקים לעשות

משל לכפרי אחד שהגיע בפעם הראשונה בחייו לבקר בעיר הגדולה, מארחו ביקש להראות לו את נפלאות הכרך הגדול, על כן לקח אותו לביקור בבית חרושת לאריגים. הביט הכפרי משתאה במכונה הגדולה והעצומה האורגת בדים במהירות הבזק ועינו לא שבעה מהפלא שנגלה לעיניו. דבר כזה – הודה הכפרי בפה מלא – טרם ראיתי, אולם כיצד יודעת המכונה לארוג, ועוד במהירות כזאת? בוא וראה – משך אותו מארחו אל מאחורי המכונה – כך פועלת מכונת האריגה, הביט הכפרי וראה גלגלים בגדלים שונים ומשונים, היו שם גלגלי שיניים שהניעו גלגלים אחרים קטנים מהם, היו שם גלגלים שסובבו רצועות במהירות רבה, הכל זו, נע ומסתובב.

לאחר כמה ימים שב הכפרי אל ביתו וכינס את ידידיו לספר להם את אשר ראה בעיר הגדולה. והפלא הגדול ביותר – סיפר הכפרי בהתרגשות – היה מכונה עצומה ובה גלגלים מסתובבים! נו! תמחו בני הכפר, ומה בכך שהם מסתובבים? כפריים הייתם וכפריים תשארו! חרץ האיש את משפטם, האם אינכם מבינים? הגלגלים מסתובבים ומסובבים גלגלים אחרים! הביטו בו בני הכפר בתמיהה. כאשר ראה כי בני כפרו אינם יורדים לסוף דעתו, החליט לעשות מעשה, מיהר האיש והזמין מכונת אריגה אל הכפר. ואכן כעבור זמן הגיעה המכונה והוצבה אחר כבוד באולם המרכזי שבכפר. אז הפעיל האיש את המכונה והראה לכל בני הכפר את הגלגלים המסתובבים בה. חוטי אריגה לא הכניס במכונה אלא בכל בוקר היה מפעיל אותה ומביט בה במשך שעות ארוכות בלא לדעת שבעה, ועם שקיעת החמה היה מכבה את המכונה ושב לביתו עייף מעמל יומו.

הנמשל: ממש כאותו כפרי נבער, כך גם אותם אנשים שאינם משכילים להביט בבריאה ולהבין את עיקר מטרתה. השמש והירח וכל צבא השמים מסתובבים בסדר מופתי החוזר על עצמו בכל יום, חודש ושנה. אדם החושב בלבו שכל מטרתם של צבא השמים הוא להסתובב על צירם, הרי הוא כאותו כפרי! כל מטרת הבריאה היא "לעשות!" על היהודי להתבונן בבריאה הנפלאה שברא הקב"ה ולהבין מתוך כך כי יש בורא ומכווין לעולם שנתן לנו תורה ומצוות וציוה עלינו לקיימם. וזה הפירוש "מכל מלאכתו אשר ברא אלקים" – "לעשות".

(הרה"ק רבי ישראל מטשארטקוב זיע"א)

לא אכחיש, כי לשמע דבריה נרגעתי. ומאותו היום והלאה נודמנו לי עבודות מעין אלה לעתים תכופות. עד מהרה למדתי לדעת מה היו עיסוקיהם של אותם גויים: התברר לי כי היו הם בני חבורת שודדים ורוצחים! אך אני כבר נלכדתי בכפם, ושוב לא הייתי אותו בנימין התמים, כפי שהייתי בראשונה. "נסיתי פעמים אחדות להימנע מלראות את פניהם, אך בכל פעם היתה אשתי משכנעת אותי שאינני חוטא, כיון שאין אני משתתף במעשיהם כי אם מנהל את חשבונותיהם בלבד.

"אומרים", המשיך בנימין, "כי הרגל נעשה לטבע וכך ארע גם לי. ברבות הימים חדל מצפוני להציק לי, ואני המשכתי במעשי בשוויון נפש, כאילו אין בי כל חטא. "כך עברו עלינו ימים רבים, ואין צורך לספר כי סכום הכסף שלנו גדל וגדל. והנה, באחד הלילות, עת היינו שקועים בשנה עמוקה, העירה אותנו נקישת על חלון חדרנו. מבעד לחלון נ.בטו פניו של אחד הגויים, מבני אותה חבורה. במהירות ובשקט הכנסנוהו פנימה, וראינו כי מבוהל הוא מאוד. 'צרה גדולה התרגשה עלינו!' סיפר בלחש. 'לא רחוק מכאן נמצאים בני חבורתנו במצב ביש. ארבנו לאדון פלוני, שידענו כי עומד הוא לשוב מן הבנק ובידיו סכום כסף גדול והתנפלנו עליו. אך הוא והעגלון שלו נאבקים עם אנשינו באמץ רב. אם ינצחו האדון ועגלון או אז הקיץ עלינו הקץ. עלינו וגם עליכם!' סיים השודד והצביע לעברי ולעבר אשתי.

"נצבתי על מקומי כהלום רעם, אך אשתי החלה לזעוק: 'בנימין! הצל את המצב! עשה משהו!' מבלי להרהר נטלתי לידי פטיש קטן ואצתי, בלווית הגוי, אל מקום האירוע. הגענו בדיוק בזמן הנכון: הגוי התנפל על האדון ואני הכיתיו ברכתו בפטיש שבידי וכהרף עין צנח האדון ארצה ללא רוח חיים. "מאותו לילה הלכתי והידרדרתי מדחי אל דחי. שקעתי עד צוואר בעברות. התחברתי עם בני אותה חבורת שודדים ורוצחים והשתתפתי במעשיהם כאחד מהם, עד אשר הכתירוני בני החבורה להיות להם לראש ולמנהיג.

"והנה, בלילה הזה, בהיותי עסוק ב'מלאכתי' זמן אותנו ה' תחת קורת גג אחת. בראותי אותך, ר' משה יהודה, התחולל מהפך בנפשי פנימה. ועתה גמרתי אומר: לא אשוב אל חבורת השודדים! מעתה, אהיה נע ונר. יתכן כי יהרגוני בדרכי, אך זאת תהיה כפרתי!" נדהם ר' משה יהודה למשמע וידויו של חברו משכבר הימים, צר היה לו על חברו הטוב שכה נדרדר, ועל כן אמר לו: "האם שמעת על הרבי הקדוש מרוז'ין? נמצא אני בדרכו אליו, בוא, אפוא, עמי והוא יורה לך דרך לתשובה!" בנימין הסכים. ואכן, בהדרכתו של הרבי הקדוש מרוז'ין הפך לבעל תשובה.

צין אדם לחברו

אהבת ישראל עד הרגע האחרון
היה זה ברגעי חייו האחרונים של
הרה"ק רבי צבי אלימלך ה"בני
יששכר" מדינוב זיע"א. סביבו
עמדו תלמידיו וחסידי וקראו
פרקי תהילים בלב חרד. פתאום
קרא הצדיק הוציאו כל איש
מעליי. כל הנוכחים מיהרו לצאת
החוצה. ואז נשמע בשנית קולו של
הצדיק, הכניסו אליי את ר' שמואל
סוחר הצמר. כשנכנס האיש שאלו
הצדיק, מה רצונך בני? השיב
הסוחר יש לי שאלה במסחר,
קניתי כמות רבה של צמר ומחירו
ירד, מה אעשה? חייך הצדיק קלות
והשיב, המתן עד סוף הקיץ ואז
תמכור אותו ביוקר. לאחר
הסתלקותו סיפרו החסידים
בהערצה את הסיפור על סוחר
הצמר שנקרא. הצדיק בשעותיו
האחרונות, הם היו בטוחים
שהאיש צדיק נסתר ועמו חלק
הצדיק סודות טמירים. למשמע
הדברים, חייך בנו של הצדיק,
הרה"ק רבי דוד זיע"א ואמר
לחסידים: לא הכרתם את אבא,
לא סודות ולא דברים נסתרים יש
כאן, אלא אהבת ישראל גדולה,
אבא חי את דאגותיהם של כל
אחד ואחד מחסידי, וביקש
להשיאו עצה בטרם יעזוב את
העולם.

אהבת ישראל כפולה

היה יהודי משיקו שהיה נוסע
מידי פעם לרוסיה, ומודיע
להרה"ק מליובאוויטש לפני כן.
יום אחד הודיע לרבי שהוא נוסע
לברית המועצות ומתכנן גם
לפגוש את הרה"ק מריבניץ זיע"א,
(יומא דהילולא כ"ד תשרי) הרבי

ביקש שיכנס לחדרו, שם נתן לו
חבילת כיפות, והורה לו להעביר את
החבילה לאדמו"ר מריבניץ. היהודי
לקח את החבילה. ובהיותו בדרך
חשב לעצמו שמגיע לו כיפה אחת
כ"שכר טרחה' על ההעברה. 'והרי
ממילא הריבניצער לא יודע כמה
כיפות הרבי שיגר לו; אם כן, הוא
יכול לקחת ב'חסידישע גניבה' כיפה
אחת לעצמו. כך אכן עשה, הכניס
כיפה אחת לכיסו. כשהוא הביא
לריבניצער את החבילה, מבלי
להעיף בה מבט, בלי לספור, שאל
מיד "איפה עוד כיפה?" וביקש
שיביא לו אותה... היהודי הנבון
הוציא אותה מכיסו והריבניצער
הניחה על ראשו. לאחר כמה דקות
הוריד אותה ואמר לו "אני רואה
שזה נוגע לך ממש בנפש, אתה יכול
לקחת אותה לעצמך". איזה אהבת
ישראל מיוחדת היתה לריבניצער,
גם דאג שהשליח לא ימעל
בשליחותו, וגם העניק לו כיפה
שהתקבלה מהרבי מליובאוויטש,
ואף הוא עצמו השתמש בה.

מחול לך מחול לך

מסופר על הרה"ק רבי יהודה
צדקה זיע"א ראש ישיבת פורת יוסף,
שפעם בא לפניו איש חשוך ילדים
והפציר בו שיברכו בבנים, אבל הוא
השתמט והעיר לאותו אדם, שאינו
כדאי לדחוק את השעה, וכפי
שאמרו רבותינו (ברכות ס"ד) כל
הדוחק את השעה שעה דוחקתו.
לאחר מכן היכהו לבבו אולי פגע
ברגשות הזולת וציער אותו, ויחפש
אחריו לפייסו בדברים ולבקש
בהכנעה את סליחתו, ולא הירפה מן
האיש עד שהגיד לו בפה מלא מחול
לך מחול לך.

הילולא דצדקיא

שבת קודש כ"ט תשרי
שמעון הצדיק בן חוני משיירי כנסת הגדולה
הרה"ק רבי אברהם דוד מבוטשאטש
ב"ר אשר אנשיל (דעת קדושים-תר"א)
הרה"ק רבי מנחם מענדל ב"ר חיים האגער
(צמח צדיק - תרמ"ה)

יום שני א' מרחשון

רבינו יונה החסיד מגירונדי ב"ר אברהם (שערי
תשובה)
הרה"ק רבי יהודה לייב ב"ר ברוך אב"ד לאנצוט
(תלמיד החוזה - תקפ"ד)
הרה"ק רבי ישכר דוב בעריש מוואלברוו ב"ר משה
(עבודת יששכר - תרל"ח)

יום רביעי ג' מרחשון

הרה"ק רבי ישראל מרז'ין ב"ר שלום שכנא
(תר"א)
הרה"ק רבי אליעזר מדויקוב ב"ר נפתלי צבי
(תרכ"א)
הרה"ק רבי יהודה לייב מקאפוסט ב"ר מנחם מענדל
בעל הצמח צדק (תרכ"ז)

יום חמישי ד' מרחשון

הרה"ק רבי קלונימוס קלמיש מפיאסעצנא ה"ד
ב"ר אלימלך (חובת התלמידים - תש"ד)
הרה"ק רבי יעקב יצחק דן לנדא מסטריקוב
ב"ר אלימלך מנחם מענדל (תש"ד)

יום שישי ה' מרחשון

הרה"ק רבי משולם זלמן חסיד מפרנקפורט דמיין
ב"ר שמריה (תקנ"א) תלמיד הבעש"ט הק' זיע"א
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נטילאל הכהן רביטבין שליט"א
מח"ס "בם אני אודך" ר'פרס ז"ס ה'תרס"ד על המעשים.

שנים מקרא ואחד תרגום (ב')

א) גם תלמידי חכמים שעמלים בתורה כל
השבוע, לא יזלזלו בקריאת שנים מקרא ואחד
תרגום. (אגרות משה אור"ח ח"ה סימן ס"ז)
ב) אפשר לכתחילה לקרוא שנים מקרא ואחד
תרגום בישיבה. (פרמ"ג במשב"ז אור"ח סימן
תר"צ ס"ק א')
ג) יקרא שנים מקרא ואחד תרגום בנחת
בהבנה ובדקדוק, ולא לשם פריקת העול.
(מגיד מישרים ישעיה סימן ס"ז)
ד) אם אפשר לו שלא להפסיק בשנים מקרא
ואחד תרגום על שום דבר, טוב ויפה מאד, וזהו
בין פרשה לפרשה, אבל באמצע הענין מן
הדין אסור להפסיק, דאסור להפסיק מדברי
תורה לדברי שיחה. (משנה ברורה סימן רפ"ה
ס"ק ו', ובשער הציון שם ס"ק י"א)

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

מברכים חודש מרחשון

המולד ביום ראשון

שעה 9:43 בבוקר 2 חלקים

ר"ח יום ראשון ושני